

[Hans Pinstrup.]

ikke tiltræde det ærede Medlem Hr. Carl Petersens meget ensidige Betragtninger. Det vilde være for uretfærdigt og produktionsmæssigt skadeligt. Derimod vil jeg gerne stærkt understrege, at det afgørende for det store Tal af Landbrug er at faa Lov til at beholde saa stor en Del af deres Avl som muligt. Det er afgørende, fordi der i mange Tilfælde ligger mange Aars Arbejde, Slægtleds Arbejde bag de enkelte Besætningers Opbygning, hvilke Besætninger mange Landmænd med store Ofre har søgt at bevare ogsaa under den Periode, hvor de har maattet aflevere en stor Del af deres Høst.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, at det større Landbrug, altsaa Landbrug fra 8 000 Kr.s Jordværdi og opefter, har ikke vist sig i Besiddelse af Fællesskabssind. Det forekommer mig netop, at det i høj Grad har været Udtryk for Fællesskabssind, at Landbruget har erkendt Nødvendigheden af og er gaaet med til Aflevering af 1 Mill. Tdr. til de mindste Brug og 23 000 Tdr. til Høuse- og Svineholdere uden for Landbruget.

Det ærede Medlem paastaar, at naar de større Landbrug faar Lov til at beholde en Femtedel mere af deres Høst, betyder det, at man giver dem en stor Merpris. Ja, for det første maa Høsten være deres egen, og det, de afleverer, afleverer de for Samfundets Skyld. For det andet: naar de ved at beholde den kan udbringe den til en større Pris, saa er det netop Udtryk for, at de har bragt et Offer for Fællesskabet inden for dansk Landbrug, og det er Sandheden i denne Sag.

Det ærede Medlem var paa ny inde paa Tallene vedrørende Landbrugets Driftsforhold. Det ærede Medlem har Ret i een Ting. Det ærede Medlem har Ret i, at der i Forbindelse med de Tal, som Professor Skovgaard i »Tidsskrift for Landøkonomi« har opgivet, er brugt nogle fejlagtige Udtryk; det er disse Tal, som baade den ærede Formand for Socialdemokratiet og Hr. Carl Petersen har anvendt, og det er disse Tal, som Forstanderen for Det landøkonomiske Driftsbureau har taget op til Behandling og har redegjort for i »Dansk Landbrug« Nr. 16. Forstanderen for Det landøkon-

omiske Driftsbureau fremfører her følgende — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat —:

»Man har fremsat nogle Tal for Landmændenes Indkomst, der for det første ikke er det, man i Almindelighed forstaar ved Indkomst, nemlig det Beløb, der kan anvendes til privat Forbrug. De anførte Tal burde nærmest betegnes som Landbrugets Bruttooverskud, thi af disse Beløb skal ikke blot afholdes det private Forbrug, men personlige Skatter og Forsikringer, ligesom Udbedringer af forsømt Vedligeholdelse af Produktionsapparatet under Krigen og enhver Forbedring og Modernisering af Driften maa tages heraf.«

Og saa fortsætter han:

»Men jeg er ked af, at man har valgt 1938—39 som Udgangspunkt, hvor Indkomstforholdene efter den officielle Skattestatistik var saaledes, at Husmændenes gennemsnitlige Indkomst udgjorde 1 474 Kr., hvilket var ca. 600 Kr. mindre end for Byernes Arbejds mænd. Gaardmændenes Indkomst var 2 760 Kr. eller ca. 1 700 Kr. mindre end for Købmænd og Detailhandlere, og Godsejere og Proprietærer havde med 9 200 Kr. kun godt og vel halv saa stor Indkomst som Grosserere og Direktører, som de vel bør sammenlignes med.

I de anførte Beløb for 1938—39 er personlige Forsikringer og Skatter fra draget, hvilket som nævnt ikke er Tilfældet med de Indkomsttal, der har været fremme i Diskussionen, og da de personlige Skatter for de store Gaardes Vedkommende formentlig vil vise sig at være omkring 5 000 Kr. større pr. Ejendom i 1945—46 end i 1938—39, vil alene dette forrykke de fra anden Side fremførte Indkomsttal stærkt.«

Med andre Ord, man har brugt Indkomsttallene beregnet paa een Maade og saa Landbrugets Udbytte fra Sammenligningsåret beregnet paa en anden.

De Tal, som jeg har anført som Landbrugets Indtægter, er at læse i »Undersøgelser over Landbrugets Driftsforhold« Hæfte 30, Side 49, og selvfølgelig maa man tage Familiens Arbejdsfortjeneste med, og der skal betaales Renter, det er jo absolut nødvendigt, for at man kan